

kancelář ministra vnitra
Nad Štolou 3
Praha 7
17034

Č. j. MV-17239-5/KM-2015

Praha 7. dubna 2015
Počet listů: 7

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, jako nadřízený věcně příslušný odvolací orgán podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů,

rozhodlo

ve věci odvolání, které podal dne 2. 3. 2015 pan Tomáš Pecina, nar. 21. 4. 1966, bytem Slezská 1668/56, 120 02 Praha 2 (dále jen „odvolatel“) proti rozhodnutí Policie ČR Policejní prezidium České republiky č.j. PPR-37191-11/ČJ-2014-990140 ze dne 26. 2. 2015, kterým byla částečně odmítnuta žádost odvolatele o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. ze dne 30. 12. 2014 s odkazem na ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) cit. zákona

takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se odvolání zamítá a rozhodnutí Policie ČR Policejního prezidia č.j. PPR-37191-11/ČJ-2014-990140 ze dne 26. 2. 2015 se potvrzuje.

Odůvodnění

Dne 17. 3. 2015 bylo Ministerstvu vnitra doručeno odvolání odvolatele ze dne 2. 3. 2015, které směřuje proti rozhodnutí povinného subjektu Policii ČR Policejnímu prezidiu (dále jen „povinný subjekt“) č.j. PPR-37191-11/ČJ-2014-990140 ze dne 26. 2. 2015, kterým byla dle ustanovení § 15 s přihlédnutím k § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. částečně odmítnuta žádost odvolatele ze dne 30. 12. 2014.

Podáním datovaným dnem 30. 12. 2014 a doručeným povinnému subjektu téhož dne požádal odvolatel o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., spočívající v zaslání závazného pokynu policejního prezidenta č. 250/2013, o identifikačních úkonech, ze dne 3. prosince 2013.

Na základě výše uvedené žádosti povinný subjekt dne 14. 1. 2015 poskytl pokyn policejního prezidenta č. 250/2013 s výjimkou čl. 1 odst. 1 písm. i), čl. 24, čl. 26, čl. 29 odst. 1, čl. 37, čl. 39, čl. 54, čl. 58 odst. 2 a 5 písm. b), čl. 62 odst. 1 písm. b) a odst. 4, čl. 64, čl. 68 čl. 86 až 96, čl. 98 odst. 4, 5, 12 a příloh 7 a 8. Současně vydal rozhodnutí č.j. PPR-37191-4/ČJ-2014-990140 ze dne 14. 1. 2015, kterým žádost odvolatele z 30. 12. 2014 částečně odmítl v rozsahu výše uvedených článků pokynu policejního prezidenta 250/2013 (dále též jen „Pokyn“). Toto rozhodnutí odůvodnil tím, že anonymizovány byly ty části textu, které se vztahují výlučně k vnitřní organizaci práce Policie ČR a nijak se netýkají osob stojících mimo ni, přičemž jejich zveřejnění by ohrozilo schopnost orgánů činných v trestním řízení předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat bezpečnost České republiky.

Odvolatel podal proti tomuto rozhodnutí dne 15. 1. 2015 odvolání datované dnem 14. 1. 2015, ve kterém namítl, že rozhodnutí je v rozporu se zásadou legitimního očekávání, nedostatečnou specifičností výroku rozhodnutí stran označení toho, která část požadované informace je interní povahy, s tím, že vnitřním pokynem může být jen takový, který nijak neupravuje chování orgánu vůči veřejnosti nebo nedopadá do práv třetích osob. Dodával, že rozhodnutí též neobstojí ve vztahu k testu veřejného zájmu, neboť existuje legitimní zájem veřejnosti na dostupnosti informací, jak je s citlivými údaji, jimiž policie disponuje, nakládáno

Ministerstvo vnitra rozhodnutím č.j. MV-17239-2/KM-2015 ze dne 13. 2. 2015 rozhodnutí povinného subjektu ze dne 14. 1. 2015 zrušilo a věc mu vrátilo k novému řízení. Odvolací orgán konstatoval, že rozhodnutí povinného subjektu je nezákonné pro porušení ustanovení § 2 odst. 4 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění

pozdějších předpisů, a zavázal povinný subjekt znovu rozhodnout o žádosti odvolatele ze dne 30. 12. 2014. V případě, že povinný subjekt dojde k závěru, že ta směřuje k poskytnutí informace, jejíž vydání je povinen či oprávněn odmítnout vydá v dané věci nové rozhodnutí, ze kterého bude jednoznačně zřejmý právní důvod pro odmítnutí žádosti, tento bude řádně podřazen pod skutkový stav, který bude v obecných rysech v rozhodnutí uveden, budou uvedeny srozumitelné úvahy, jimiž se povinný subjekt při vydání rozhodnutí řídil a v případě uplatnění důvodu pro odmítnutí informace uvedeného v ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) povinný subjekt provede správní uvážení, jež uvede v rozhodnutí, a ze kterého budou zřejmé konkrétní skutkové okolnosti, jež vedly povinný subjekt k závěru, že zájem na neposkytnutí převažuje nad právem na informace.

Povinný subjekt se znovu zabýval žádostí odvolatele a rozhodnutím ze dne 26. 2. 2015 č.j. PPR-37191-11/ČJ-2014-990140 jí dle ustanovení § 15 s odkazem na ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. částečně odmítl co do čl. 1 odst. 1 písm. i, čl. 58 odst. 2 a 5 písm. b), čl. 62 odst. 4, čl. 86 až 96, čl. 98 odst. 4 a 5 a přílohy 8 Pokynu a ve zbytku informaci odvolateli poskytl. Toto rozhodnutí odůvodnil tím, že odmítnutá část žádosti se vztahuje výlučně ke zpracování osobní a citlivých údajů zaměstnanců a příslušníků povinného subjektu a upravuje opatření organizační povahy při nakládání s těmito údaji. Neobsahuje žádné interní normy vztahující se na jednání s osobami stojícími vně povinného subjektu, a ani neupravuje žádné postupy, kterými by mohlo být zasaženo do práv třetích osob. Odmítnutou část pokynu je tedy v souladu s judikaturou správních soudů třeba považovat za vnitřní pokyn ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., u kterého je možné poskytnutí informace omezit. V otázce, zda je odepření informace v daném případě nezbytné, dospěl povinný subjekt k závěru, že ano. K tomuto dospěl mimo jiné i proto, že ustanovení týkající se zúčastněných pracovníků doposud nebyla popsána v žádné odborné publikaci ani zveřejněna jiným způsobem (pomine-li povinný subjekt zprávy v médiích, které se v této souvislosti objevily, ale které pracovaly jen s velmi neúplnými a obecnými informacemi). Taktéž lze dle něj vznést důvodné obavy, že zveřejněním této části Pokynu by mohlo zejména ve spojení s jinými informacemi vést ke ztěžování plnění úkolů Policie ČR ze strany pachatelů trestné činnosti a přitom nelze přehlédnout ani skutečnost, že ustanovení určují pravidla nakládání s osobními údaji příslušníků a zaměstnanců policie.

Proti tomuto rozhodnutí podal odvolatel dne 2. 3. 2015 odvolání, neboť se domnívá, že je nezákonné. Nezpochybňuje, že je-li obsahem znečitelných informací skutečně způsob zpracování osobních údajů příslušníků a zaměstnanců

Policie ČR, jedná se o informace interního charakteru, avšak v takovém případě nelze dost dobře vysvětlit, jak by informace organizační povahy, mohly být zneužity k páčání trestné činnosti. Zároveň považuje na základě zpráv z médií a vyjádření povinného subjektu za zvláštní, že je databáze citlivých údajů prezentována jako zcela bezpečná ve vztahu k třetím osobám a zároveň se ukazuje nedostatečně bezpečnou pro uchovávání identických osobních údajů samotných policistů a zveřejnění nakládání s těmito údaji ve vztahu k příslušníkům policie by mohlo být zneužito pachateli trestné činnosti. Za těchto okolností spatřuje legitimní veřejný zájem na publicitě požadovaných informací, neboť dochází ke zpochybnění bezpečnosti informačních systémů uchovávajících citlivé údaje. V rozhodnutí nespátřuje dostatečné, hodnověrné a logicky konzistentní odůvodnění jeho výroku, a proto navrhuje, aby nadřízený orgán napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc povinnému subjektu k novému projednání.

Ministerstvo vnitra jako věcně a místně příslušný odvolací orgán nejprve posoudilo odvolání z hlediska přípustnosti a včasnosti a shledalo, že odvolání bylo podáno včas a oprávněnou osobou.

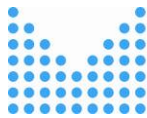
Odvolací orgán se dále zabýval odvoláním i celým spisovým materiálem, přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení s právními předpisy a neshledal vady řízení, které by měly vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. K odvolacím námitkám uvádí Ministerstvo vnitra následující.

Povinný subjekt může dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. omezit poskytnutí informace pokud se vztahuje výlučně k jeho vnitřním pokynům a personálním předpisům. Takové omezení je ovšem možné pouze v případě, že požadované interní pokyny blíže neupravují činnost povinného subjektu navenek ani se nedotýkají práv a právem chráněných zájmů či povinností třetích osob, tj. osob stojících mimo povinný subjekt. Odvolatel nijak nezpochybňuje, že způsob zpracování osobních údajů příslušníků a zaměstnanců policie je informací interního charakteru. Vzhledem k tomu, že omezení poskytnutí takové informace je možné, nikoliv nezbytné, je třeba uvést legitimní důvody, které k omezení informace vedly tak, aby bylo zřejmé, proč převažují tyto okolnosti nad právem na informace. Při hodnocení nutnosti ochrany důvěrnosti požadovaných interních informací je třeba vycházet z ústavněprávních limit daných ustanovením čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, dle kterého je právo na informace možné omezit v případě jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.

Povinný subjekt v první řadě omezil právo na informace z důvodu, že by jejich zveřejnění spolu s dalšími dostupnými informacemi mohlo vést ke ztížení plnění úkolů policie při prevenci a prověřování trestné činnosti. Požadovaná informace dle vyjádření povinného subjektu: „neobsahuje žádné konkrétní technické postupy znaleckých pracovišť Policie ČR při provádění znaleckého zkoumání v oboru kriminalistika, odvětví genetika (tedy nestanoví například, jakým způsobem je prováděno tzv. odečítání profilů DNA z kontaminované stopy).“, s čímž se odvolací orgán ztotožňuje. Neposkytnutá část informace se týká především otázek organizačních včetně odpovědnosti jednotlivých organizačních součástí povinného subjektu za dílčí úkony při nakládání s osobními údaji tzv. zúčastněných pracovníků. Takové informace ovšem mohou jen velmi obtížně, ne-li vůbec, ohrozit plnění úkolů policie ve vztahu k předcházení a stíhání trestné činnosti či jiným povinnostem v oblasti veřejného pořádku. Argumentaci povinného subjektu ohledně skutečnosti, že informace o organizačních záležitostech nebyla dosud zveřejněna a to ani v odborných dílech, lze pak již považovat v daném případě za zcela nepřiléhavou, neboť požadovaná informace není kriminalistickou metodou či postupem a skutečnost zda bude úkon provádět pracoviště A nebo B nemůže ovlivnit způsob jeho provedení. Skutečnost, že informace nebyla dosud poskytnuta, není důvodem pro odmítnutí žádosti o informace. Dosavadní nezveřejnění totiž nutně neznamená, že jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Stav může být způsoben i tím, že se jedná o informaci pro většinu veřejnosti nezajímavou. Na druhou stranu odvolací orgán připomíná, že poskytnutí informace zakládá legitimní očekávání dalších osob na poskytnutí obdobné informace. Odvolatelovu námitku ve vztahu k otázkám stíhání trestné činnosti proto považuje odvolací orgán za důvodnou.

Důvody pro omezení poskytnutí informace spatřuje povinný subjekt též v nutnosti ochrany osobních a citlivých údajů příslušníků a zaměstnanců policie. Je nesporné, že při zpracování profilu DNA dochází k nakládání s citlivými údaji definovaným ustanovením § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů. Citlivé údaje je možné poskytovat pouze v souladu s ustanovením § 9 cit. zákona. V zásadě je vyloučeno zveřejnění takových údajů bez souhlasu osoby, ke které se údaje vztahují. V daném případě se sice nejedná o poskytnutí citlivých údajů příslušníků a zaměstnanců Policie ČR, nicméně je zde patrná vyšší míra zájmu na ochraně interních normativních dokumentů souvisejících s jejich zpracováním, než v případě „pouhých“ osobních údajů. K získání citlivých údajů příslušníků a zaměstnanců policie povinným subjektem došlo sice v souvislosti s plněním úkolů veřejné moci, je však zřejmé, že citlivé údaje týkající se genetických informací těchto osob nelze oddělit na část související

s výkonem veřejné správy a část soukromou, jejíž ochrana vyplývá i z čl. 10 Listiny základních práv a svobod. Tato skutečnost tak představuje legitimní důvod pro případné omezení práva na poskytnutí informace vztahující se výlučně k vnitřním pokynům a to i v kontextu limit daných ustanovením čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, neboť se jedná o ochranu práv a svobod druhých při nakládání s citlivými údaji. Při přezkumu uvážení povinného subjektu, zda je nejen možné, ale i případné, právo na informace v dané věci omezit, dospěl odvolací orgán k závěru, že povinný subjekt v rámci své diskreční pravomoci nevybočil ze zákonných mezí, jeho úvahy, byť ve vztahu k citlivým údajům stručné, jsou z rozhodnutí seznatelné a respektují základní pravidla logického uvažování. Přes nepatříčnost některých úvah povinného subjektu, na které odvolatel upozorňoval a které byly rozebrány výše, shledal odvolací orgán existenci alespoň jednoho důvodu pro omezení informací vztahujících se výlučně k vnitřnímu pokynu, při jehož aplikaci povinný subjekt nevybočil ze své zákonné pravomoci, a proto napadené rozhodnutí potvrdil.

Podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. ve znění pozdějších předpisů, neshledá-li odvolací orgán důvody pro změnu nebo zrušení napadeného rozhodnutí, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku.

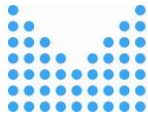
Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Bc. Adéla Bruknerová
ředitelka
kanceláře ministra vnitra
v.r.

Otisk úředního razítka

Za správnost: JUDr. Jaroslav Saveljev
podepsáno elektronicky

Vyřizuje: Mgr. Otakar Ludvík
oddělení podání osob a poradní komise ministra
kancelář ministra vnitra

ROZDĚLOVNÍK:

**Tomáš Pecina
Slezská 1668/56
120 00 Praha 2
ID DS: whehjsc**

**Policie České republiky
Policejní prezidium
náměstek policejního prezidenta pro SKPV
Strojnická 27
170 89 Praha 7
ID DS: gs9ai55
K č.j. PPR-37191-11/ČJ-2014-990140**